

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Sžk/47/2020
Identifikačné číslo spisu: 1017201472
Dátum vydania rozhodnutia: 26. apríla 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Anita Filová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1017201472.2

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anity Filovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Juraja Vališa, LL.M. v právnej veci žalobkyne: Krajská prokuratúra Bratislava, so sídlom Vajnorská 47, 812 56 Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, so sídlom Tomášikova 46, 832 05 Bratislava, za účasti ďalších účastníkov: 1/ Mestská časť Bratislava - Záhorská Bystrica, so sídlom Námestie Rodiny 1, 843 57 Bratislava, 2/ V. X. O., bytom Y. XX, XXX XX Bratislava, zast. SCHWEIZER LEGAL, s.r.o., advokátske spoločensvo so sídlom Palisády 32, 811 06 Bratislava, a 3/ S. J., bytom V. L. 1, XXX XX Z., zast. Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, 917 01 Trnava, o preskúmanie zákonnosti opatrenia Okresného úradu Bratislava, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. OU-BA-OCDPK2-2016/063038/VME zo dňa 28.07.2016, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného a ďalšieho účastníka 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/128/2017-169 zo 4. júna 2020, takto

r o z h o d o l :

- I. Kasačná sťažnosť žalovaného a ďalšieho účastníka konania 2/ sa z a m i e t a .
- II. Žiaden z účastníkov konania n e m á p r á v o na náhradu trov kasačného konania.

O d ô v o d n e n i e

I. Priebeh administratívneho konania a prvostupňového súdneho konania

1. Mestská časť Bratislava - Záhorská Bystrica, ako príslušný špeciálny stavebný úrad pre miestne komunikácie III., IV. triedy a účelové komunikácie, svojím rozhodnutím č. 2016/38/K/3/Ry zo dňa 04.04.2016 povolila stavbu „Dopravné napojenie a technická infraštruktúra - I. etapa" pre plánovanú výstavbu rodinných domov na ul. Jána Raka v k.ú. E. Z., stavebníkovi X. O..

2. Proti predmetnému stavebnému povoleniu bolo účastníčkou konania (S. J.) podané odvolanie, ktoré bolo doručené elektronicke správne mu orgánu dňa 02.05.2016 (posledný deň na podanie odvolania). Predmetné odvolanie bolo v písomnej forme odovzdané na poštovú prepravu dňa 03.05.2016 (v lehote do troch dní).

3. Žalovaný správny orgán opatrením č. OU-BA-OCDPK2-2016/063038/VME zo dňa 28.07.2016 (ďalej len „napadnuté opatrenie“) oznámil právnenému zástupcovi účastníčky konania S. J., že odvolanie ako oneskorene podané zamietol.

4. Krajská prokuratúra Bratislava pod č. Kd 489/16/1100-9 zo dňa 15.02.2017 podala protest prokurátora proti opatreniu a žiadala napadnuté opatrenie zrušiť.

5. O podanom proteste rozhodol Okresný úrad Bratislava odbor opravných prostriedkov, referát cestnej dopravy a pozemných komunikácií rozhodnutím č. OU-BA-OOP2-2017/042377-002/JBI zo dňa 17.04.2017 tak, že protestu prokurátora nevyhovel. Proti predmetnému rozhodnutiu podala žalobkyňa, ako aj S. J. odvolanie, o ktorých rozhodlo Ministerstvo dopravy a výstavby SR, sekcia cestnej dopravy a pozemných komunikácií pod č. 20326/2017/SCDPK-47061 zo dňa 27.06.2017 tak, že odvolanie žalobkyne a účastníka konania 2/ zamietol.

6. Správnou žalobou doručenu krajskému súdu žalobkyňa žiadala, aby správny súd protestom napadnuté opatrenie zrušil ako nezákonné a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

7. Žalobkyňa v podanom proteste namietala, že žalovaný ako odvolací orgán mal prihliadať na elektronické podanie odvolateľky - S. Q. z 02.05.2016 (posledný deň lehoty na podanie odvolania), ktoré bolo v lehote do troch dní písomne doplnené, čím nastali účinky riadne podaného odvolania v zákonnej 15-dňovej lehote v súlade s § 19 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „správny poriadok“) s dodržaním lehoty v prípade doplnenia podania do troch dní. Žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Sžo/106/2014 z 31.03.2016, v ktorom bolo konštatované, že elektronické odvolanie bez ZEP-u je jednou z bežných foriem elektronickej komunikácie. Najvyšší súd SR vyslovil názor, že podanie elektronickým prostriedkom s označením právneho úkonu spĺňa náležitosti technického podania obdobne ako podanie uskutočnené telegraficky alebo telefaxom. V podanom odvolaní žalobkyňa poukázala aj na súvisiace ust. § 125 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v ktorom je zakotvená možnosť podania v elektronickej podobe bez autorizácie s dodatočným doručením (doplnením) v listinnej podobe.

8. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) vo svojom rozsudku uviedol, že právne posúdenie prejednávanej veci spočíva v otázke, či žalovaný ako odvolací orgán mal prihliadať na elektronické podanie ďalšieho účastníka 3/, ktoré bolo doručené správnenému orgánu elektronicky dňa 02.05.2016 (posledný deň lehoty na podanie odvolania) v prípade, ak podanie bolo do troch dní písomne doručené.

9. Pri právnom posúdení krajský súd vychádzal z ustanovenia § 19 ods. 1 správneho poriadku v znení platnom a účinnom do 31.10.2017, podľa ktorého každé podanie musí mať písomnú formu, čo neplatí v prípade elektronického podania podpísaného zaručeným elektronickým podpisom. Podľa názoru správneho súdu, ak bolo podanie v písomnej podobe urobené pomocou komunikačných prostriedkov (ďalekopis, fax a pod.), je nevyhnutné takéto podanie doplniť do troch dní písomnou formou.

10. Krajský súd uviedol, že z obsahu e-mailového podania, ktoré bolo doručené správnenému orgánu dňa 02.05.2016 (posledný deň na podanie odvolania), je jasne identifikovateľný autor podania, predmet podania - odvolanie a návrh vo veci. Predmetné podanie bolo následne doručené správnenému orgánu v písomnej podobe, ktoré bolo odovzdané na poštovú prepravu dňa 03.05.2016 (v súlade so zákonnou úpravou § 19 ods. 1 správneho poriadku). Krajský súd vychádzal z právneho názoru, že predmetné elektronické podanie možno technicky vyhodnotiť, resp. zaradiť pod komunikačné prostriedky, s ktorými počíta správny poriadok (ďalekopis, fax, e-mail a pod., pričom všetky považuje za rovnocenné), a ktoré je nevyhnutné doplniť do troch dní v písomnej forme. Z dôvodu, že elektronicky podané odvolanie bolo doplnené v písomnej forme, v zákonom stanovenej procesnej lehote troch dní, krajský súd skonštatoval, že predmetné odvolanie bolo spôsobilé vyvolať procesné následky a správny orgán mal na podané odvolanie prihliadať a s jeho obsahom sa zaoberať.

11. Krajský súd prisvedčil argumentácii žalobkyne, ktorá svoj právny názor oprel o.i. o rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Sžo/106/2014 z 31.03.2016, ktorý sa týka vybavenia odvolania, ktoré v odvolacej lehote bolo podané elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu a písomne bolo doplnené do troch dní, avšak po uplynutí lehoty na odvolanie. V tomto rozhodnutí bol vyslovený právny názor, že § 19 ods. 1 druhú vetu správneho poriadku v znení platnom a účinnom do 31.10.2017 nie je možné vykladať dogmaticky, a nie je možné formálnym výkladom zamedziť uplatnenie práv účastníkom v konaní pred orgánmi verejnej správy.

12. Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd skonštatoval, že žalovaný nedostatočne zistil skutkový stav veci, keď elektronicky podané odvolanie účastníčky konania, ktoré bolo doplnené v písomnej podobe v zákonnej lehote, nevyhodnotil vôbec (akoby nebolo vôbec podané) a podanie v písomnej podobe, ktoré s odkazom na úmysel účastníčky konania bolo doplnením elektronicky podaného odvolania (odovzdané na poštú prepravu dňa 03.05.2016), vyhodnotil ako oneskorene podané, pričom neprihliadol ani na podaný protest prokurátora. Krajský súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a opatrenie žalovaného je postihnuté vadou podľa § 191 ods. 1 písm. c), e) SSP, preto ho zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

II. Kasačná sťažnosť žalovaného a ďalšieho účastníka 2/, vyjadrenia účastníkov konania

13. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť majúc za to, že krajský súd nesprávne právne posúdil vec a odklonil sa od ustálenej judikatúry kasačného súdu. Žalovaný je toho názoru, že rozhodnutie krajského súdu je zmätočné a nepreskúmateľné, resp. správny súd neaplikoval správne ustanovenia príslušných predpisov. Žalovaný uviedol, že pokiaľ sa jedná o podanie elektronickými prostriedkami, správny poriadok umožňuje len také elektronické podanie, ktoré je podpísané zaručeným elektronickým podpisom, a z tohto dôvodu nie je možné, aby účastník konania doplnil elektronické podanie bez zaručeného elektronického podpisu so zachovaním účinkov takéhoto elektronického podania. Žalovaný mal za to, že tvrdenie, podľa ktorého sa i na elektronické podanie bez pripojeného zaručeného elektronického podpisu v správnom konaní vzťahuje 3-dňová lehota na doplnenie podania, je nesprávne, pretože takýto výklad nemá oporu v správnom poriadku. Ďalej, žalovaný sa nestotožnil s názorom, že na konanie pred správnym orgánom je aplikovateľný § 125 ods. 2 CSP. Na základe hore uvedených názorov žalovaný navrhol, aby kasačný súd vyhodnotil kasačnú sťažnosť ako dôvodnú, resp. aby kasačný súd zrušil rozhodnutie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

14. Proti rozsudku krajského súdu podal kasačnú sťažnosť aj ďalší účastník 2/ majúc za to, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Ďalší účastník 2/ v zhode s názorom žalovaného zastával názor, že nie je možné sa stotožniť s právnym názorom krajského súdu, podľa ktorého sa na elektronické podanie bez zaručeného elektronického podpisu vzťahuje 3-dňová lehota na doplnenie podania podľa druhej vety § 19 ods. 1 správneho poriadku. Ďalej ďalší účastník požiadal, aby kasačný súd ustálil rozhodovacia prax, nakoľko súdy rozhodujú rozdielne, čo narušuje princíp právnej istoty. V tejto súvislosti ďalší účastník poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4Sp/109/2012, v ktorom je vyslovený opačný právny názor ako ten, o ktorý opieral svoj názor krajský súd, resp. žalobca. V záverečnej časti kasačnej sťažnosti ďalší účastník 2/ navrhol, aby kasačný súd priznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok a aby zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

15. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalovaného ďalší účastník 1/ uviedol, že súhlasí s názorom žalovaného, vyjadreného v kasačnej sťažnosti, a považuje odôvodnenie rozsudku krajského súdu za absolútne nedostatočné, zavádzajúce a nepreskúmateľné. Podľa jeho názoru spôsoby uskutočnenia podania sú v § 19 správneho poriadku vypočítané taxatívne, v súlade s požiadavkou právnej istoty a legitímnych očakávaní jednotlivých účastníkov konania.

16. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti ďalšieho účastníka 2/ žalovaný uviedol, že súhlasí so znením kasačnej sťažnosti a k jej obsahu nemá námietky.

17. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení ku kasačným sťažnostiam uviedla, že podľa jej názoru kasačné sťažnosti sú nedôvodné a považuje rozsudok krajského súdu za správny a riadne odôvodnený. Žalobkyňa uviedla, že výklad § 19 ods. 1 správneho poriadku zo strany krajského súdu bol v súlade s ustálenou súdnou praxou a z tohto dôvodu rozhodovacia prax nie je potrebné ustáľovať. Podľa názoru žalobkyne rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4Sp/109/2012 zo dňa 17.09.2014, ktorým argumentuje v kasačnej sťažnosti ďalší účastník v 2. rade sa netýka vybavenia oneskoreného odvolania. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení poukázala aj na ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ktoré sa zaoberajú výkladom § 19 ods. 1 správneho poriadku (rozsudok sp.zn. 8Sžo/6/2016, sp.zn. 8Sžo/66/2016). Na záver svojho vyjadrenia uviedla, že ďalší účastník 2/ neuviedol žiadne také relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali návrh na priznanie odkladného účinku jeho kasačnej sťažnosti. V zmysle vyššie uvedených skutočností žalobkyňa navrhuje, aby kasačný súd zamietol kasačné sťažnosti ako nedôvodné.

18. Ďalší účastník 3/ vo svojom vyjadrení ku kasačným sťažnostiam uviedol, že podľa jeho názoru kasačné sťažnosti sú nedôvodné a považuje rozsudok krajského súdu za správny a riadne odôvodnený. Ďalší účastník 3/ je toho názoru, že § 19 správneho poriadku je potrebné vykladať z hľadiska zmyslu a účelu zákona. V tejto súvislosti poukázal na rozsudky súdnych autorít, ktoré potvrdzujú právne závery krajského súdu, a z tohto dôvodu navrhuje, aby kasačný súd zamietol kasačné sťažnosti ako nedôvodné.

III. Argumentácia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh ďalšieho účastníka 2/ na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti uznesením sp.zn. 1Sžk/47/2020 zo dňa 05.05.2021 zamietol, pretože návrh ďalšieho účastníka 2/ neobsahoval dôkaz o existencii reálnej či potenciálnej hrozby ako príčiny novej ujmy.

20. 1. augusta 2021 začal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „Najvyšší správny súd“) činnosť a začal konať vo všetkých veciach, v ktorých do 31. júla 2021 konal Najvyšší súd Slovenskej republiky v správnom kolégiu (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy SR v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Predmetné kasačné sťažnosti boli predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 7. októbra 2020 a zaregistrované v jeho správnom kolégiu pod sp.zn. 1Sžk/47/2020. Od 1. augusta 2021 je teda na konanie o nich príslušný Najvyšší správny súd. Vec bola náhodným spôsobom 17. augusta 2021 pridelená do piateho senátu Najvyššieho správneho súdu SR, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou.

21. Najvyšší správny súd po zistení, že kasačné sťažnosti boli podané včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenými osobami (§ 442 ods. 1 SSP), smerujú proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 SSP) a majú predpísané náležitosti (§ 57 SSP a § 445 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaných kasačných sťažností (§ 453 ods. 1 a 2 SSP) rozhodujúc bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu, pričom dospel k záveru, že kasačné sťažnosti nie sú dôvodné.

22. V danej veci bolo medzi účastníkmi konania sporné, či žalovaný ako odvolací orgán mal prihliadať na podanie účastníčky stavebného konania: S. J. doručené správnomu orgánu elektronicky dňa 02.05.2016 (posledný deň lehoty na podanie odvolania), bez zaručeného elektronického podpisu, ktoré bolo do troch dní písomne doručené.

23. Z administratívneho spisu vyplýva, že proti stavebnému povoleniu bolo účastníčkou stavebného konania (S. J.) podané odvolanie, ktoré bolo odoslané elektronicky správnomu orgánu dňa 02.05.2016 (posledný deň na podanie odvolania). Odvolanie bolo v písomnej forme odovzdané na poštovú prepravu dňa 03.05.2016 (v lehote do troch dní). Žalovaný správny orgán listom č. OU-BA-OCDPK2-

2016/063038/VME zo dňa 28.07.2016 oznámil účastníčke konania, že odvolanie ako oneskorene podané zamietol.

24. Podľa § 19 ods. 1 správneho poriadku v znení platnom a účinnom do 31.10.2017, podanie možno urobiť písomne alebo ústne do zápisnice, alebo elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona. Možno ho urobiť aj telegraficky alebo telefaxom; také podanie obsahujúce návrh vo veci treba písomne alebo ústne do zápisnice doplniť najneskôr do troch dní.

25. Podľa § 464 ods. 1 SSP, ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.

26. Najvyšší správny súd SR ako súd kasačný konštatuje, že prax judikovaná Najvyšším súdom SR sa na účely aplikácie § 464 ods. 1 SSP považuje za rozhodovaciu činnosť kasačného súdu. Keďže odo dňa 1. augusta 2021 došlo k prechodu kompetencií zo správneho kolégia Najvyššieho súdu SR na Najvyšší správny súd SR, v súlade s princípom právnej istoty a legitímnych očakávaní založených aj na ustálenej rozhodovacej činnosti najvyšších súdnych autorít (čl. 5 ods. 1 SSP v spojení s čl. 2 ods. 1 až 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov), je kasačný súd viazaný doterajšou rozhodovacou činnosťou správneho kolégia Najvyššieho súdu SR.

27. Kasačný súd v nadväznosti na vyššie uvedené zistil, že problematikou prípustnosti neautorizovaného elektronického podania, s jeho následným doplnením v listinnej forme v lehote 3 dní, sa opakovane už zaoberal Najvyšší súd SR (napr. rozsudok sp.zn. 7Sžo/106/2014 z 31. marca 2016, rozsudok sp.zn. 3Sži/3/2016 z 21. júna 2017, alebo rozsudok 8Sžo/66/2016 z 31. mája 2018).

28. V súlade s § 464 ods. 1 SSP ku sťažnostným bodom sťažovateľov poukazuje preto senát Najvyššieho správneho súdu SR na odôvodnenie skôr vydaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Sžo/66/2016 z 31. mája 2018, s ktorým sa konajúci kasačný súd stotožňuje a v príslušnom rozsahu ho uvádza. Na tých miestach, na ktorých odôvodnenie citovaného rozsudku nie je plne aplikovateľné na prejednávanú vec, kasačný súd v záujme zrozumiteľnosti a presvedčivosti odôvodnenia tohto rozsudku uvádza nižšie v hranatých zátvorkách okolnosti príznačné pre prejednávanú vec, prípadne odôvodnenie primerane dopĺňa.

„Problematikou prípustnosti neautorizovaného elektronického podania, s jeho následným doplnením v listinnej forme v lehote 3 dní, sa opakovane zaoberal najvyšší súd (napr. rozsudok č. k. 7Sžo/106/2014 z 31. marca 2016 alebo rozsudok č.k. 3Sži/3/2016 z 21. júna 2017), ktorý vychádzajúc z účelu zákona, historického vývoja súvisiacich noriem a teologickým výkladom s ohľadom na ústavné princípy (ktoré podrobne rozviedol aj krajský súd v napadnutom rozsudku) ustálil, že v prípade neautorizovaného elektronického podania doplneného v lehote 3 dní je zachovaná zákonná lehota písomnej formy právneho úkonu.

Podľa § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka je písomná forma zachovaná, ak je právny úkon urobený elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou.

Z Ústavy SR vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. ...Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Práve tu je ťažisko činnosti správneho súdnictva, pretože dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. ... Podľa názoru odvolacieho súdu [kasačného súdu] podanie elektronickým prostriedkom - počítačom, ak je v ňom jednoznačne zachytený obsah právneho úkonu a určená konajúca osoba, spĺňa náležitosti technického podania obdobne ako podanie uskutočnené telegraficky alebo telefaxom. Správny poriadok v § 19 ods. 1 v druhej vety podanie elektronickým prostriedkom (počítačom) neuvádza, avšak formu právneho úkonu vykonaním elektronickým prostriedkom pripúšťa Občiansky zákonník v § 40 ods. 4. Odvolací súd [kasačný súd]

pokladá za vecne správne stanovisko súdu prvého stupňa, že k výkladu právnych predpisov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona a to ani v prípade, keď text sa môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona. Vzhľadom k uvedenému právnou úpravu ustanovenú v právnej norme § 19 Správneho poriadku nie je možné vykladať dogmaticky, ale v zmysle článku 152 ods. 4 Ústavy SR, keďže nie je možné jej formálnym výkladom zamedziť uplatnenie práv účastníkom v konaní pred orgánom verejnej správy.

Navyše, reagujúc na požiadavku odbornej praxe, zákonodarca zákonom č. 238/2017 Z.z. v snahe zosúladiť pojmovo a z hľadiska používaných inštitútov elektronický postup v správnom konaní so zákonom o e-Governmente a v snahe vypustiť nepoužívané spôsoby podávania podaní, najmä pokiaľ ide o telefax či telegraf, upravil s účinnosťou od 1. novembra 2017 znenie § 19 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. Zákon o správnom konaní (správny poriadok), podľa ktorého podanie možno urobiť písomne v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe, alebo ústne do zápisnice. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci treba do troch pracovných dní doplniť v listinnej podobe, v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci, alebo ústne do zápisnice. Správny orgán na dodatočné doplnenie podania nevyzýva. Ak osobitný predpis ustanovuje povinnosť použiť na podanie určený formulár, podanie možno urobiť len použitím takého formulára."

29. Je potom evidentné, že v prejednávanej veci správny orgán mal prihliadať na podanie účastníčky stavebného konania S. J., ktoré bolo doručené správnomu orgánu elektronicke dňa 02.05.2016 (posledný deň lehoty na podanie odvolania), bez zaručeného elektronického podpisu, ktoré bolo do troch dní písomne doručené. Z obsahu tohto podania jednoznačne vyplýva prejav vôle odosielateľa - podanie odvolania proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa. Na základe hore uvedených skutočností vychádzajúc aj z ústavných princípov kasačný súd musí konštatovať, že S. J. dodržala zákonnú lehotu písomnej formy právneho úkonu.

30. Ďalší účastník 2/ vo svojej kasačnej sťažnosti namietal, že krajský súd sa nevysporiadal s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4Sp/109/2012 a navrhol, aby kasačný súd ustálil rozhodovaciu prax v tejto oblasti, nakoľko z niektorých rozhodnutí je zrejmé, že súdy Slovenskej republiky rozhodujú rozdielne. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 499/2011-25, na základe ktorého: „dôveru v určitú rozhodovaciu prax v skutkovo i právne porovnateľných veciach vyvoláva až prezentovaná rozhodovacia prax súdu najvyššej inštancie, ktorá sa ustálila po určitú dobu, a nie ojedinelé rozhodnutie súdu. Požiadavka právnej istoty taktiež automaticky neznamená, že sa judikatúra najmä najvyššieho súdu nemôže vyvíjať, resp. že v prípade, ak je prijaté ojedinelé rozhodnutie, vybočujúce z doterajšej línie rozhodovacej praxe, sa konajúci súd nemôže vrátiť na pôvodnú líniu rozhodovacej činnosti." V zmysle vyššie uvedeného rozhodnutia ústavného súdu najvyšší správny súd konštatuje, že výklad a aplikácia § 19 ods. 1 správneho poriadku je konzistentný a z tohto dôvodu rozhodovaciu prax k tomuto ustanoveniu zákona nie je potrebné ustaľovať, pretože rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 4Sp/109/2012 je iba ojedinelé rozhodnutie súdu, ktoré vybočilo z ustálenej judikatúry bez toho, aby bolo nasledované.

31. Na základe vyššie uvedených skutočností kasačný súd nesúhlasí s názorom sťažovateľov, podľa ktorých rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nie je v súlade s rozhodovacou praxou Najvyššieho správneho súdu SR.

32. Z uvedených dôvodov kasačný súd nepovažuje sťažnostné body kasačných sťažností za opodstatnené a preto rozhodol podľa § 461 SSP o zamietnutí kasačnej sťažnosti žalovaného a ďalšieho účastníka 2/.

33. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 170 písm. c/ v spojení s § 175 ods.1 SSP a § 467 ods. 1 SSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania z dôvodu, že konanie bolo začaté na základe žaloby prokurátora.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 139 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný riadny opravný prostriedok.